

מִימְרָא-statement חֲשֵׁב־challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רֵאִיָּה-proof	חֲלֻקִּים-disputants נִקְדָּה מְרֻכְזִית לִסְיֻכּוֹם וחזרה-central point for summary and review מוֹבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוֹדֶמֶת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story
מִמְרָא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מִמְרָא	מֵאֵן דָּאִמֵּר										
קדושין-עשרה יוחסין											
מִמְרָא	מֵאֵן דָּאִמֵּר										
כסף מטהר ממזרים, שנאמר: וישב מצרף ומטהר כסף.	רבי יהושע בן לוי:										עא.
מאי מגישי מנחה בצדקה?											עא.
צדקה עשה הקב"ה עם ישראל, שמשפחה שנטמעה - נטמעה.	רבי יצחק:										עא.
כל ארצות עיסה לארץ ישראל, וארץ ישראל עיסה לבבל.	גופא, אמר רב יהודה אמר שמואל:										עא.
בימי רבי בקשו לעשות בבל עיסה לארץ ישראל											עא.
קוצים אתם משימים לי בין עיני' רצונכם, יטפל עמכם ר' חנינא בר חמא.	אמר להו: [רבי]										עא.
כל ארצות עיסה לארץ ישראל, וארץ ישראל עיסה לבבל.	נטפל עמהם ר' חנינא בר חמא, אמר להם, כך מקובלני מר' ישמעאל בר' יוסי שאמר משום אביו:										עא.
בימי רבי פנחס בקשו לעשות בבל עיסה לארץ ישראל											עא.
אמר להם לעבדיו: כשאני אומר שני דברים בבית המדרש, טלוני בעריסה ורצו.	[רבי פנחס]										עא.
אין שחיטה לעוף מן התורה.	כי עייל, אמר להם: [רב פנחס]										עא.
כל ארצות עיסה לארץ ישראל, וארץ ישראל עיסה לבבל	אדיתבי וקמעייני בה, אמר להו: [רב פנחס]										עא.
נטלוהו בעריסה ורצו, רצו אחריו ולא הגיעוהו.											עא.
ישבו ובדקו, עד שהגיעו לסכנה ופירשו.											עא.
היכלא בדינו היא, אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטמעו בה.	רבי יוחנן:										עא.
סבר לה כרבי יצחק											עא.
משפחה שנטמעה - נטמעה.	דאמר רבי יצחק:										עא.
משפחת בית הצריפה היתה בעבר הירדן וריחקה בן ציון בזרוע, עוד אחרת היתה וקירבה בן ציון בזרוע, כגון אלו אליהו בא לטמא ולטהר, לרחק ולקרב כגון אלו ידיעין, אבל משפחתה שנטמעה - נטמעה.	אביי, אף אנן נמי תנינא:										עא.
עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה, אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם ולתלמידיהן פעם אחת בשבוע, ואמרי לה פעמים בשבוע.	תאנא:										עא.
מסתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע	רב נחמן בר יצחק:										עא.
הריני נזיר אם לא אגלה משפחות - יהיה נזיר ולא יגלה משפחות.	כדתניא:										עא.
שם בן ארבע אותיות, חכמים מוסרין אותו לתלמידיהן פעם אחת בשבוע, ואמרי לה פעמים בשבוע.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										עא.
מסתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע, דכתיב: (שמות ג) זה שמי לעולם, לעלם כתיב.	רב נחמן בר יצחק:										עא.
רבא סבר למידרשיה בפירקא	[רבא]										עא.
לעלם כתיב.	א"ל ההוא סבא:										עא.
כתיב (שמות ג) זה שמי, וכתיב (שמות ג) זה זכר: אמר הקב"ה: לא כשאני נכתב אני נקרא, נכתב אני ביו"ד ה"י, ונקרא באל"ף דל"ת.	רבי אבינא רמי:										עא.
בראשונה שם בן שנים עשרה אותיות היו מוסרין אותו לכל אדם, משרבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים שבכהונה, והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים.	ת"ר:										עא.
פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לדוכן, והטיתי אזני אצל כהן גדול, ושמעתי שהבליע שם בנעימת אחיו הכהנים.	תניא, אמר רבי טרפון:										עא.
שם בן ארבעים ושנים אותיות, אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע ועניו, ועומד בחצי ימיו, ואינו כועס, ואינו משתכר, ואינו מעמיד על מדותיו וכל היודעו והזהיר בו והמשרו בטהרה, אהוב למעלה ונחמד למטה, ואימתו מוטלת על הבריות, ונחל שני עולמים, העולם הזה והעולם הבא.	רב יהודה אמר רב:										עא.
בבל בחזקת כשרה עומדת, עד שיודע לך במה נפסלה	שמואל משמיה דסבא:										עא.
שאר ארצות בחזקת פסול הן עומדות, עד שיודע לך במה נכשרה											עא.
ארץ ישראל, מוחזק לפסול - פסול, מוחזק לכשר - כשר.											עא.
הא גופא קשיא, אמרת: מוחזק לפסול - פסול, הא סתמא כשר, והדר תני: מוחזק לכשר - כשר, הא סתמא פסול											עא.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

קדושים-עשרה יוחסין		Talmud Navigator													
מלמרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
לא קשיא: כאן להשיאו אשה, כאן להוציא אשה מידו.	רב הונא בר תחליפא משמיה דרב:				!										עא:
כל שסיחתו כבבל משיאין לו אשה, והאידיגא דאיכא רמאי - חיישנן.	רב יוסף:									■					עא:
זעירי הוה קא מישתמיט מיניה דר' יוחנן, דהוה אמר ליה נסיב ברת. יומא חד הוו קאזלי באורחא, מטו לעורקמא דמאי, ארכביה לר' יוחנן אכתפיה וקא מעבר ליה.	[זעירי]										○				עא:
אורייתן כשרה, בנתין לא כשרן? מאי דעתין? אילימא מדתנן: עשרה יוחסין עלו מבבל, כהני לויי, אטו כהני לויי וישראלי כולהו סליקן? כי היכי דאישתויר מהני, אישתויר נמי מהני.	א"ל: [רבי יוחנן]										ז				עא:
אישתמיטתיה הא דאמר ר"א:	[רבי יוחנן]										■				עא:
לא עלה עזרא מבבל - עד שעשאה כסולת נקיה ועלה.	[רבי אליעזר]										■	■			עא:
עולא איקלע לפומבדיתא לבי רב יהודה, חזייה לרב יצחק בריה דרב יהודה דגדול ולא נסיב.													○		עא:
מאי טעמא לא קא מנסיב ליה מר איתתא לבריה?	א"ל: [עולא]													⌘	עא:
מי ידענא מהיכא אנסיב?	אמר ליה: [רב יהודה]													!	עא:
אטו אנן מי ידעינן מהיכא קאתינן? דילמא מהנך דכתיב: (איכה ה) נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה. וכי תימא, עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד כשר, ודילמא מהנך דכתיב בהו: (עמוס ו) השוכבים על שטות שן וסרוחים על ערסותם	אמר ליה: [עולא]											ז			עא:
אלו בני אדם המשתנים מים בפני מטותיהם ערומים	ואמר רבי יוסי בר' חנינא:											ז	■		עא:
א"ה, היינו דכתיב: (עמוס ו) לכן עתה יגלו בראש גולים, משום דמשתנים מים בפני מטותיהם ערומים יגלו בראש גולים?	ומגדף בה ר' אבהו:											ז	ז		עא:
אלו בני אדם שאוכלין ושותין זה עם זה, ומדביקין מטותיהם זו בזו, ומחליפין נשותיהם זה לזה, ומסריחים ערסותם בשכבת זרע שאינה שלהם.	אלא אמר ר' אבהו:												ז	■	עא:
היכי נעביד?	אמר ליה: [רב יהודה]													⌘	עא:
זיל תתר שתיקותא, כי האי דבדקי בני מערבא, כי מינצו בי תרי בהדי הדדי חזו הי מנייהו דקדים ושתיק, אמרי: האי מיוחס טפי.	אמר ליה: [עולא]													!	עא:
שתיקותיה דבבל היינו יחוסא.	רב:													■	עא:
איני?													ז		עא:
והא איקלע רב לבי שיחלא ובדק בהו													○	ז	עא:
מאי לאו ביחסותא														ז	עא:
לא, בשתיקותא, הכי קאמר להו: בדוקו אי שתקי אי לא שתקי.														!	עא:
אם ראית שני בני אדם שמתגרים זה בזה, שמץ פסול יש באחד מהן, ואין מניחין אותו לידבק אחד בחבירו.	רב יהודה אמר רב:													■	עא:
אם ראית שתי משפחות המתגרות זו בזו, שמץ פסול יש באחת מהן, ואין מניחין אותה לידבק בחברתה.	רבי יהושע בן לוי:													■	עא:
בבל - בריאה, מישון - מיתה, מדי - חולה, עילם - גוססת. ומה בין חולין לגוססין? רוב חולין לחיים, רוב גוססים למיתה.	רב פפא סבא משמיה דרב:													■	עא:
עד היכן היא בבל?														⌘	עא:
עד נהר עזק	רב:													!	עא:
עד נהר יואני.	שמואל:													!	עא:
לעיל בדיגלת עד היכא?														⌘	עא:
עד בגדא ואוונא	רב:													!	עא:
עד מושכני, ולא מושכני בכלל.	שמואל:													!	עא:
מושכני - הרי היא כגולה ליוחסין	והאמר רבי חייא בר אבא אמר שמואל:												ז		עא:
אלא, עד מושכני, ומושכני בכלל.	[שמואל]													!	עא:
לתחתית בדיגלת עד היכא?														⌘	עא:
עד אפמיא תתאה.	רב שמואל:													!	עא:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										א
ממרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
תרתי אפמיא הויין, חדא עיליתא וחדא תתייתא, חדא כשירה וחדא פסולה, ובין חדא לחדא פרסה, וקא קפדי אהדדי ואפילו נורא לא מושלי אהדדי, וסימניך: דפסולתא - הא דמישתעיא מישנית.											◊	עא:
לעיל בפרת עד היכא?									^		◊	עא:
עד אקרא דתולבקני	רב:								!	♦	◊	עא:
עד גישרא דבי פרת	שמואל:								!	♦	◊	עא:
עד מעברת דגיזמא.	רבי יוחנן:								!	♦	◊	עא:
לייט אביי, ואיתימא רב יוסף אדרב.	[אביי/רב יוסף]										◊	עא:
אדרב לייט, אדשמואל לא לייט?									ז			עא:
אלא, לייט אדרב וכ"ש אדשמואל.									!		◊	עא:
ואב"א: לעולם אדרב לייט, אדשמואל לא לייט, וגישרא דבי פרת לתתאיה הוה קאי והאידנא הוא דליוה פרסאי.									!		◊	עא: